

MATURALNO PUTOVANJE (Od 12. do 19. rujna 2012.)

Maturalno putovanje 3. generacije učenika Islamske gimnazije započelo je okupljanjem u Zračnoj luci Zagreb. Odatle smo dvosatnim letom otputovali prema Enfidhi, zračnoj luci u Sousseu, drugom najvećem tuniskom gradu. Na put u zemlju magreba krenuli smo 12. rujna, upravo nakon napornih i iscrpljujućih 7 dana nastave u novoj školskoj godini!

Tunis – zemlja suprotnosti! Bogatstvo i glamur, s jedne strane, a siromaštvo i zapuštenost, s druge. Tunis, zemlja maslina i datulja, zemlja u kojoj vas svi zovu: *My friend!! Very good deal, my friend!*

Na aerodromu nas je dočekala naša turistička vodičica Goga i otpratila do hotela El Mouradi Skanes u turističkom gradiću Skanes. Nakon odmora i ručka u hotelu, slobodno vrijeme iskoristili smo za upoznavanje sa svim aktivnostima i zabavom koje nam nude hotel i okolna mjesta.

Sutradan, nakon doručka, krenuli smo po planu putovanja prema glavnom gradu Tunisa - Tunisu. Po dolasku u centar grada slobodno smo vrijeme iskoristili za samostalno razgledanje Medine i kupovinu na bazaru. Sam grad Tunis nije nas se nešto posebno dojmio, valjda zbog brzine kojom smo morali odraditi razgledavanje, pa nismo baš stigli uživati. Oko 12 sati ponovno smo se okupili i krenuli prema Tophetu, svetištu punskoga boga Ba'ala Hammona. Nakon Topheta prošetali smo arheološkim parkom. On nas je vratio u rimsko doba Kartage, koja se smatrala gradom Rimskog carstva u ovom dijelu svijeta. Potom smo razgledavali Antonijeve terme i drevnu Kartagu, nekadašnje poprište punskih ratova koje je danas pod UNESCO-voim zaštitom. Posjetili smo i poznati nacionalni muzej na brdu Byrsa i

nakon toga otišli na ručak prema idilično bijelo-plavom gradiću Sidi Bou Said, koji je poznat kao „grad umjetnika“ odakle smo uživali u pogledu na Tunis i Kartagu.

Najbolji dio našeg izleta bio je dvodnevni izlet u pustinjske gradove Kairuan i Tozeur. Nakon ranog sabaha i doručka u hotelu krenuli smo prema 50 km udaljenom Kairouanu, gradu utemeljenom oko 670. godine kada je arapski general Ukbe Ibn Nafia odabrao tu lokaciju u pustinji, u jednom dijelu guste šume, tada naseljenu divljim zvijerima, kao mjesto gdje će postaviti kamp koji je služio kao vojna baza za daljnja osvajanja prema zapadu. Odabrao je lokaciju udaljenu od mora da bi smanjio mogućnost stalnih napada Berbera, koji su davali veliki otpor daljnjim arapskim osvajanjima. Nazvan je prema arapskoj riječi لقيروان - *kairuwân*, što znači ‘vojno odmaralište’ (*kâr-rat* ‘vojska’, i *van* ‘uan-kamp’). Tu smo se upoznali s tradicionalnim ručnim načinom izrade tepiha, koji su svjetski poznati, ali veoma skupi. U lokalnoj trgovini opskrbili smo se suvenirima po najjeftinijim i fiksnim cijenama. Nakon toga obišli smo Veliku ili Ukbetovu džamiju, koja je u izvornom stanju još od obnove u 9. stoljeću, nakon što je izgrađena 670. godine. Zapravo, većina od 414 njezinih stupova i kapitela potječe sa starijih građevina iz okolice, najviše iz ruševina Kartage. U džamiji smo klanjali te hijetul mesdžid, a potom se uputili u restoran na tradicionalni berberski ručak.

To smo poslijepodne proveli u klimatiziranom autobusu uz nekoliko zaustavljanja da bismo napunili baterije. Želudac se ispraznio pa smo vrlo brzo opet morali pojesti domaći specijalitet – palaćinke na tuniški način. U poslijepodnevne sate stigli smo u 350 km udaljenu Gafsu.

E, Sahara! To je pravi doživljaj! I ne može opisati riječima. U tišini pustinje, u punoj osami, pronašli smo svoj mir u duši i srcu. Istinski rahatluk. Off road vožnja na Ong Jmel samo e upotpunila doživljaj. Slike u prilogu najbolje će vam ispričati priču o izletu u dubinu Sahare s jeepovima te obilazak predivnih oaza.

Naporan dan završili smo povratkom u luksuzni hotel u Touzeru, u srcu pustinje. Nitko nije mogao spavati iako smo morali ustati već u 4 sata slijedeće jutro.

Drugi dan saharske avanture započeo je još prije izlaska sunca: preko Chott El Jerida, isušenog slanog jezera, do Douza poznatog kao ‘Vrata Sahare’, gdje smo doživjeli čari istinske Sahare jašući na devama. U nastavku putovanja prema Matmati, poznatoj kao ‘Mjesečeva pokrajina’ (jer krajolik liči na površinu Mjeseca) posjetili smo jednu od tipičnih trogloditskih kuća i ručali u restoranu. Nakon toga krenuli smo prema El Jemu, gdje smo posjetiti najočuvaniji i jedan od najvećih rimskih amfiteatara iz III. stoljeća.

U kasne poslijepodnevne sate došli smo u hotel umorni od napornog putovanja u kojem smo u 48 sati prešli oko 1100 km.

